

cândva și tata a iubit

Teodor Dume

dragostea e doar un gest prin care
trece liniștea înspre libertatea
de a iubi și a fi iubit

cândva și tata a iubit
știu bine asta

îmi plăcea să mă prefac că dorm și
liniștea cobora peste patul meu
ca o umbrelă
era cald în acea oră târzie
consumam vise
(simteam fiecare parte din mine)
îmi lipeam obrazul de lumina lămpii
și-l vedeam pe tata tolănit pe fericire
între mine și el doar o tacere și
câteva respirații dizolvau
întunericul proptit de geam

curiozitatea mi se plimba prin vene
ca un marfar greu și cu jumătate de ochi
încercam să țin timpul în loc

la urma urmei orice suferință
e o clipă dintr-un infinit ori
o iluzie în care oamenii
se retrag ca într-un templu